

!.....!
 «De aquí que los periódicos que del regionalismo tratan tengan a veces un criterio sumamente erróneo acerca del mismo. No hace mucho aseguraba uno, de cuyo nombre no quiera acordarme, escrito en una lengua semibárbara, que se pretende hacer pasar por gallego, *que el regionalismo es no solo distinto, sino completamente opuesto al federalismo*».

Sin duda que con esta afirmación se trataba de favorecer nuestras doctrinas, limpiándolas de toda mancha federalista, por considerar acaso, quien tales distingos establece, que los principios que informan las constituciones de los Estados Unidos de América, de la República suiza y de los imperios alemán y austriaco, son principios de iniquidad y perversión, indignos de profesarse por hombres civilizados. Que a tales absurdos conduce *el blasfemar de lo que se ignora*.

Así, nin mais nin menos s' expresa n-a notable Revista *La España Regional* e n-o número últimamente recibido un señor, cuyo nome temos ben fixo n-a cabeza, e dicir, que d' él acordámonos presentamente, anqu' en xosta correspondéncia non-o preñuncemos.

Porqu' han de sabel' os nosos leutores, qu' as frases que coñecemos refíreos a nósoutros e collen con nósoutros a cantos d'os seus traballos nos veñen favorecendo y honrando as columnas d' A MONTEIRA.

Non habemos de censurar ó ilustrado colaborador d'o noso colega catalán, pol-a súa crítica, que a facela de todos os nosos autos publicos ten prefato dreito, pro non se nos aculta, certamente, qu' ó esquirbil-as frases qu' enriba se leron, o seu xóven autor deheu dicirse: «tratando de quen en semibárbaro esquirbe, a acometida non debe ser mais culta» y en efecto, xa víron os nosos leutores com'o *dógmaticante* rapaz s' expresa: pr' él non somos mais qu' unhos *semibárbaros*, unhos *brasfemos*, e unhos *ñorantes*. Por todo lle dámol-as mais espresivas gráceas y encant'ó último soilo nos habemos premitir facerlle unha observación, y-e que non á todos nos ha tocar algo de *maestros*.

Nosoutros queremos crér qu' as palabras *lengua semibárbara* que usou o esquirtor rexionalista, refírens' ó gallego en xeneral, non ó que nosoutros usamos soilamente, e s' é así, e non se pame o noso crítico, estamos co-él conformes. Esquencida por moitos anos, sirvindo soilo pra satisfaccón d'as poucas necesidas d'os nosos probes labregos, o gallego non puido chegar ó grado de prefeción que chegou o portugués, por eso se dice qu' estamos n-un perodo de renacemento n-un perodo de resenorecón literárea. Xamás, sen embargo, avarizaríamos

a chamar semibrbar' á lingua que mais queremos.

Nosoutros, dende o príncipeo, percuramos buscar n-as verdadeiras fontes, n-o pobo, os elementos necesáreos, pois hoxe por hoxe, y á parte d'a autoridade que sempre dá o uso, é a úneca que se pode invocar. É mais fácil criticar que facer, por eso quixéramos ó esquirtor aludido, é de quen vímos boas producións en castillano, aunque ningunha en gallego, esquirbindo á diárea n-esta lingua: cunha podémós asegurar que, de tan culto, non o ib' á entendel-a mai qu' o pareu.

Non habemos d' entrar, certamente, n-o fondo d'a cuestión: pórmetenos bon número d' artigos, que leremos con moito gusto buscand'o medeo de convencernos, pro non podemos deixar sin reñtificacón unha idea que fai nosa, sin sel-o. Adeprendimos—quizaves n-a mesma cátedra en qu' agora se senta por veces o xóven esquirtor—aquelo de que non debe intepretarse un esquirto sin lalo todo, nin xuzgal-o, pol-o tanto, por algunha d'as súas cláusulas ou palabras, e si él o houbera tido persente, non cairía n-o erro de facer crér os seus leutores, que non entendan o *semibárbaro gallego*, que nosoutros pensamos qu' o federalismo é cousa mala en absoluto, qu' *os príncipeos qu' informan as constitucións d'os Estados Unidos, etc., son príncipeos d'iniquidad é perversión*. Nosoutros nin dixemos nin acentamos tales opinións; antes, pol-o contrario, fixemos salvedás y esceucións que non daba esquencer ó esquirtor laudado si de boa fé procedo, como pensamos, pois d'o contrario resultará, que si nosoutros *brasfemamos por ñorantes*, él peccou por cego ou por malicioso. Xa dixemos que non vamos á entrar n-o fondo d'a cuestión; pro si diremos ó Sr... (xa m' esquencia que non debo acordarme d'o seu nome) que si pensáramos, como él pol-o visto pensa, qu' o rexionalismo y-o federalismo son unha soila cousa, ou variáramos d' opinión acerca d'o qu' o segundo poder de si en España (en España, fíxese ben), ou deixáramos de defendel-o primeiro n-a medida d'as nosas debres forzas.

Non habemos d' acuitar que collimos hoxe a pruma con certo desgusto, pois nunca se nos acurriu a quen en mais ou menos semibárbara forma nos ensulta, mais que darll' as gráceas, por eso facemos punto.

UN SEMIBÁBARO.

—♦♦♦♦♦—
 RIMA.
 (IDEA DE BECKER)

N' eras ti, non, morena encantadora
 D' hermosura sin par,
 A quen xurei chorando certo día
 Un amor eternal;